

KÖRNYEI

2012. december
6. évf. 12. szám

HÍRHOZÓ

K ö r n y e   K ö z s é g   I n f o r m á c i ó s   l a p j a

ADVENT

Advent első vasárnapján zsúfolásig megtelt a környei katolikus templom, ahol elsőként Dr. Árendás József önkormányzati képviselő, az egyházközség tagja köszöntötte a jelenlévőket.

Ebben az időszakban hitünk szerint közösen és a saját életünkben is várjuk az Úr eljövetelét... Várunk valakit. Várjuk a Betlehemi gyermeket, Isten egyszülött fiát, Jézus Krisztust, aki karácsonykor megszületett... – fogalmazott, s minthogy – saját elmondása szerint az évek során nem talált szebb útravalót, zárásul mindenkit Ady Endre „Karácsony” című versével hívott a szent várakozásra: Karácsonyi rege, ha valóra válna, igazi boldogság szállna a világra.

Szemeti Ferenc református lelkész igehirdetését követően Beke László polgármester a koszorú négy gyertyája által szimbolizált fogalmak kapcsán kiemelte: a koszorú kör alakja tökéletesen jelzi a teljességet, az egybetartozást. Ha behunyjuk a szemünket és visszaidézzük a négy fogalmat és ezek összetartozását, akkor értjük és érezzük igazán Advent üzenetét – hit, remény, szeretet, öröm.

Az utóbbi évek gazdasági válsága kapcsán a kevésbé hangsúlyozott erkölcsi válságról is szólt, mely emberek, családok, egész közösségek életét teszi tönkre, teszi elviselhetetlenné.

Ilyenkor karácsony közeledtével csodálatos módon jobbá válunk. Nyitottabbak

leszünk társaink felé. Több szeretettel, odafigyeléssel fordulunk egymáshoz... és ez az erő mindenkit megérint. Ez mutatja azt a csodát, melyet Jézus születésén át a keresztény egyházak közvetítenek mindenkire, mely csoda minden szívet meg is érint. Ezt az ajándékot úgy kell elfogadnunk, hogy ne csak négy hétre szóljon, ne csak a karácsonyi ünnepek befejezéséig, hanem egy egész életre, s ne csak így, decemberben – zárta gondolatait.

A környei önkormányzat, a falu egyházközségei, valamint a Három Királyok Alapítvány közös ünnepi rendezvényének karácsonyi hangulatát varázsolta még meghittebbé, amikor Szakálné Gaál

Monika előadásában felcsendült az Ave Maria, később pedig az általános iskola énekkara, a Német Nemzetiségi Dalkör, s a Vackor Óvoda kamarakórusának műsora. Amikor pedig a Betlehemi jászol, a község karácsonyi díszvilágítása mellett az Adventi koszorú első izzójának fénye is kigyúlt, a szemerkélő eső ellenére is zsúfolásig megtelt a Boldog II. János Pál pápa tér, ahol a karácsonyi vásári portékák mellett a kicsiket meleg tea, a felnőtteket forralt bor várta. A gyerekek öröme a Térapó is megérkezett, aki apró ajándékokkal hálálta meg a verseket, dalokat, rajzokat, s bélyegezte le a kívánságleveleket, melyeket már napokkal korábban elkészítettek a gyerkőcök.

Ez a karácsony csodája!

„Van a csoda... Karácsony csodája. Amire várunk. És ami teljeseedik. De ez a csoda nem a színes szalagokkal átkötött dobozokban rejlik. Nem a feldíszített zöld fenyő alatt találsz. Ezt a csodát másutt kell keresni, másutt lehet megtalálni. Ez a csoda a kedves szavakban, őszinte, szívből jövő kívánságokban, szerető érzésben érkezik. És kell ennél nagyobb ajándék? A következő háromszázhatvanöt napban ezek kísérnek, ezek adnak erőt. Nem a csomagokban lapuló tárgyak, hanem csakis ezek. Csak ezek!... Ez a karácsony csodája!”

Csitáry-Hock Tamás gondolataival kívánok magam, a képviselő-testület tagjai, a polgármesteri hivatal munkatársai nevében valamennyi Kedves Környei számára áldott, szeretetteljes ünnepet, s hogy az újesztendő minden napját kísérjék kedves szavak, őszinte, szívből jövő kívánságok, szerető érzések: a karácsony csodája!

Beke László
polgármester

Régen volt karácsonyok

Fábián Annus néni gyerekkora a háború előtti évtizedre esett. Kíváncsi voltam, hogy vajon milyenek voltak az akkori karácsonyok, és gyerekként miként élték meg azokat a szűkös éveket itt a faluban.

Gyerekkori karácsonyaink szerények, de annak ellenére szépek voltak – kezdi emlékei felidézését Annus néni. Abban a szegényes világban nem volt még karácsonyfa sem, bokrokból eszékabált apám fát, aztán a mama sütött kiszűrös süteményt, a papa meg kis szögeket ütött a dióba és azzal díszítettük a fát. Év közben már gondoltunk a karácsonyra, amikor valamilyen fényes sztaniol papírt találtunk kisimogattuk, félretettük, aztán az abba csomagolt dió, alma is díszként szolgált az ünnepeken.

Ma már mindent megkapnak a gyerekek, amit csak megkívánnak, – folytatja Annus néni – az én gyerekkoromban nem volt nagy ajándékozás. Annál nagyobb szeretettel készítették a szülők, amit adni tudtak. Emlékszem, hogy menyire örültem, amikor egyszer egy kis baba rekamiét kaptam, szép huzattal, amit a mama és a papa készített. Babám nem volt persze, de kukoricacsuhéból, vagy rongyból megvarrta a Mama, még ruhát is készített a rongybabának, így lett lakója a rekamiének. Szépen faragott a Papa, örömmünkre még hintalovát is kaptunk egyszer. A mai napig érzem a sült krumpli illatát, amikor a karácsonyra készültünk és disznót vágtunk, utána sütöttük a krumplit, körbeültük a cserépkályhát, és amíg a krumpli sült énekeltünk apámmal, nagyon szép hangja volt. Persze a petróleummal spórolni kellett, ha nem volt muszáj, nem égettük, csak az ének szállt a sötétben.

Advent idején minden gyerek hajnalban kelt, még iskola előtt mentünk a templomba a roratéra. Nem volt pufi dzseki, bundás csizma. Volt nagykendőnk, aztán ameddig ért, ért, addig melegített. Mikor a templomból átmentünk az iskolába majd felöktük a vaskályhát, mindenki körülötte tolongott, hogy meggéberedett tagjait átmelegítse kicsit. Az éjféli misén szinte az egész falu jelen volt, teljesen megtöltötték az emberek a templomot. Bizony ma már kevesen teszik meg, hogy az éjféli miséig nem esznek, pedig gyerekkorunkban csak az éjféli miséről hazatérve ehettünk. Szaporáztunk a nagy hóban, hogy aztán körülülve az asztalt elfogyasszuk a finom meleg hagymás dinsztelelt kolbászt. Nagy sütés-főzés nem volt karácsonykor, persze került az asztalra töltött káposzta,

parasztkifli, ami 2-3 napra készült, így nem kellett főzni. Az ünnep inkább az éneklésről, beszélgetésről, a vallásról szólt. Emlékszem akkoriban még a rokonlátogatás sem volt divat, csak keresztanyámat látogattuk meg. A nagy rokonjárás inkább búcsúkor volt szokás. Később a betlehemezésre terelődött a szó, és Annus néni szeme is felcsillant: Amikor már nagyobbacska lettem alkottunk egy csapatot. Kevés háznál volt betlehem, de kértünk kölcsön és azzal jártuk a házakat. Általában mindenhova beengedtek minket, németül énekeltünk, és mindenhol kaptunk egy-egy szem cukrot, bejglit, almát. Aztán valamelyikünk családjánál elosztottuk. Ha csak egy szem bejgli maradt azt annyi felé vágtuk, ahányan voltunk, hogy senki ne járjon rosszul.

Akkoriban nagyon nagy telek voltak, mindig nagy hóban mentünk betlehemezni. Egyszer elesett az egyik társunk a csúszós úton, és a méteres hóban keresgeltük a Szent Családot, míg meg nem találtuk. A mai napig emlegeti ezt a Hoffart Pista az éjféli miséről kijövet a templomnál... ő egyike volt az akkori betlehemező csapatnak. Annus néni megőrizte a gyerekkora karácsonyainak hangulatát, hogy átadhassa a saját gyerekeinek. Több generáció élt egy fedél alatt békében, szeretetben. Karácsonykor, ünnepekkor nem ugrottak fel az asztal mellől, hanem elbeszélgettek, elénekelgettek, nem volt titok a családon belül, a gyerekek is ismerték az örömeiket, a nehézségeket, mert megbeszéltek mindent, volt erre idő mindig, nem a televízió volt a központ a családban.

Már búcsúztam volna, amikor előkerült egy csodás betlehem, ami

Annus néni féltett kincse. A házikót lebontott lambériából Imi fia készítette még 25 évvel ezelőtt, Őt sajnos nagyon fiatalon veszített el a család, de minden karácsonykor a kisszoba sarkában Annus néni berendezi a betlehemet a csodás kis figurákkal, angyalokkal, és vízkeresztig el sem mozdítja onnan őket.

Beszélgetésünk alatt elnéztem ezt az örökifjű, tevékeny aszszonyt, akinek a koráról talán az ezüstösen csillogó haja árulkodik csak. Sok nehézségen, tragédián ment keresztül, mégis megőrizte életkedvét. Elgondolkodtam, hogy mennyire nincs időnk meghallgatni az időseket, akik értékeket őriznek emlékekkel a régmúlt időkben, és ha nem jegyezzük le azokat, bizony unokáinknak már fogalmuk sem lesz arról sajnos, hogy voltak olyan idők, amikor bár szegénység volt, de a karácsonyok csak egymásról és a szeretetről szóltak.

Molnárné Varga Katalin

Gondolatébresztő így advent idején

Rohanunk, beszerzünk, vásárolunk, takarítunk, sütünk-főzünk, tervezzük az ünnepi menüt. A karácsony szép ünnep, hozzá tartozik az adventi várakozás, az elcsendesedés és a szeretet.

Fentebb kis írásomban furcsán hangzik, de kicsit irigykedtem Annus néni gyerekkorára. Na nem a mérhetetlen szegénységet, a nélkülözést irigyeltem, hanem azt a családi összetartást, a közös énekléseket, ami azokban a szegénységgel, bizonytalansággal teli években a boldogságot adta, amikor a szeretettel ellensúlyozni tudták a nélkülözést. Az öregek számíthattak a gyerekekre és fordítva is igaz volt, az idősebb generáció átadta a tapasztalatát az élet minden területén

a fiataloknak, akik elfogadták a bölcsőbb tanácsát. Tisztelték egymást, és volt idő a másakra.

Sajnos ebben a piacorientált világban teljesen elveszti meghittségét minden ünnep. Kis túlzással ez évben már szeptemberben megjelentek a csokifigurák az üzletek polcain, aztán november elején 1-2 helyen már feldíszített karácsonyfákat láthattunk. Minden a vásárlásról szól, és mi vásárolunk rendületlenül. Csak a bolti, és lehetőleg a drágább a jó, nincs értéke a magunk által készített, minden szeretetünket beleadó ajándéktárgyaknak.

Pedig ez a csodás ünnep nem a vásárlásról kellene, hogy szóljon. Sokkal inkább az egymásra figyelésről, arról, hogy az egész évi rohanás, a gondterhelt napok után próbáljunk megállni egy percre,

és megvárni a „hogyan vagy” kérdésre a választ is... Eszünkbe jusson, ha magunkba fordulunk, hogy milyen adósságaink vannak szüleink, gyerekeink, barátaink felé, amit év közben csak halogatunk, hogy „majd jövőre, majd hívlak, most nincs időm”.

Van egy ajándék, ami nem kerül pénzbe, mégis kincset ér, főleg annak, aki kapja; és ez a csodás ajándék az IDŐ, így csupa nagybetűvel.

Az idő talán mindennél szebb ajándék, amit egymásnak adhatunk, amikor kizárjuk a külvilágot, a televíziót, a gondokat, és csak a másra figyelünk egy séta, és csak a közös program, egy jó beszélgetés erejéig, amikor érezzük, hogy a másik csak ránk figyel. Ajándékozzunk hát időt egymásnak, és ne csak így karácsonykor.

Molnárné Varga Katalin

*Anyáink, nagynanyáink
receptes könyvéből*

Habos diós süti, ahogy Fábán Annus néni készíti

A tésztához:

- 40 dkg liszt • 25 dkg margarin • 25 dkg porcukor • 1 sütőpor • 4 tojás sárgája • 2 ek. tejföl

A habhoz:

- 4 tojás fehérje • 15 dkg porcukor • 10 dkg vágott dió

A tésztához való alapanyagokat összegyűrjük, 3 felé osztjuk, vékonyra nyújtjuk és egyenként tepszi hátuljára fektetjük.

A tojások fehérjéből és a porcukorból gőz felett kemény habot verünk, rásimítjuk a nyers tészták tetejére, majd rászórjuk a vágott diót és megsütjük.

A krémhez:

- 2 db vanília puding • 1/2 l. tej • 25 dkg margarin vagy vaj • 25 dkg porcukor

A pudingot a tejjel megfőzzük, a margarint a porcukorral kikeverjük. A már majdnem hideg pudingot kanalanként hozzákeverjük a vajás krémhez.

Tipp:

ha folpackkal befedjük a pudingot, nem bőrösödik meg hűlés közben.

Ha elkészült a krém, akkor megkenünk két lapot a habos felén, majd a harmadik lappal befedjük úgy, hogy a habos-diós fele legyen felül.

lejegyezte:
Molnárné Varga Katalin

Kotyoltak a táncos fiúk

Több mint két évtizede teremtette László Márta, a Kisfaludy Mihály Általános Iskola néptánc-pedagógusa a Zala megyei Garaboncról származó kotyolás hagyományát Környén, ennek ellenére december 13-án sokan meglepődve nézték a fiúkat a falu utcáin, ahogy szerencsekívánó, termésvarázsló útjukat járták.

Szabad-e a kendtek tisztességes, becsületes házánál lucázni? Szabad-e kotyolni? – hangzott a kérdés Luca napján, s a fiatalokat természetesen mindenhol „igen” felelet várta, így máris rázendíthettek a nótára: „Luca-luca kitty-kotty, galagonya három, a pálinkát várom. Ha nem adnak szalonnát, levágom a gerendát. Ha nem adnak körtét, elviszem a Böskét...”

A kotyolók a hagyományokhoz híven fehér ruhában, arcukat eltakarva lucáztak az iskolában, a polgármesteri hivatalban, a takarékszövetkezetben, a Vackor Óvodában, s szerencse szalmájukat mindenhol az utolsó szemig felkapkodták a vendéglátók. Merthogy a hiedelem szerint a szerencsekívánó strófák közben elszórt szalma szerencsét hoz, de csak akkor, ha egyetlen szál sem marad a földön.

A fiatal táncosok markát azonban a „fenyegetésük” ellenére sem pálinka, sem szalonna, sem körte nem ütötte, de azért a begyűjtött tengernyi édességgel, gyümölcscsel, s mindenféle ajándékkal a kotyolás végére igencsak elégedettek lehettek. Az pedig, hogy a

lucázók által szétszórt szalma mennyire hoz szerencsét, s hogy a karácsonyi ebéd asztala alá szórva milyen ételgazdagságot „varázsol” a tányérokra, azok tudják csak majd meg, akik összekapkodták a szalmaszálakat, s gondosan meg is őrzik.

Hogy megszépüljön tőlünk a világ

Adni, sokkal jobb, mint kapni. Adni, csak ez a szép. Érzést, szeretetet adni, s hinni, hogy egy lépés csak az ég. Adni, annak aki bántott, s kérni ne bántson tovább. Adni, megváltást és álmot, hogy megszépüljön tőlünk a világ... – Kovács Erzszi híres dalát hallgatva talán csak a tekintetek csillogása múlta felül a Nő Klub karácsonyi ünnepségén a gyertyák lángját és a csillagszórók apró szikrácskáit.

Eljött az a perc, amire egy esztendeje készültek. Tavaly ilyenkor határozták el, hogy nem csupán kellemesen, vidáman szeretnék rendszeres találkozósaik során múlatni az időt, hanem segíteni, adni is. Akkor Németh Lajosné még picit bizonytalan volt, megfordult a fejében a gondolat, hogy vajon sikerül-e a tervük? Sikerül-e egy év alatt annyi pénzt összegyűjteniük, hogy segíthessenek környei hátrányos helyzetűeken? De minden bizonnyal a hölgyek is hasonlóan vívódhattak a mögöttük álló esztendőben, hiszen nem tudhatták, hogy kézműves remekeik kelendőnek bizonyulnak-e? Ennek ellenére kitartóan haladtak a cél felé, s ahogy múltak a hetek, hónapok, úgy készültek sorra az egyre szebb ajándékok: üvegtálak, koszorúk, mécses tartók, díszdobozok, képeslapok, különböző díszek, ők pedig bizakodtak, hogy nem a fiókjaikban fognak árválkodni, hanem valakik örömeire valahol otthonra lelnek.

Mára pedig talán meg sem lehetne számlálni, hány környei karácsonyát szépítik majd a Nő Klub alkotásai, s már önmagában ez az érzés is jóleső, a kará-

csionyi ünnepségük könnyeit, a gyerekek várakozó izgalmát és hitetlenkedő örömet azonban semmi sem múlhatja felül. A „dízvendégek” kissé megilletődötten hallgatták, amikor Szarka Katalin harmonika kíséretében felcsendült a „Fel nagy örömré” egyházi ének, s a gyerekek rezzenésnyi megszeppenéssel csodálták a szeretet ünnepéhez méltó díszbe öltöztetett termet, asztalokat.

A Nő Klub hosszas tanakodás és szakemberekkel történő egyeztetés után úgy határozott, hogy az összegyűjtött forintokból Walter Leander és Schlégl Mihály egyhavi étkezéséről gondoskodik az Idősek Otthonában. Leander sajnos jelenleg kórházi ápolásra szorul, így ő nem lehetett jelen az ünnepségen. Misi a bejelentés hallatán könnyekben tört ki...

Ekkor már a Bolemányi és Kucsera család négy aprósága is sejtette, hogy

az asztalokon sorakozó díszes dobozok számukra is rejtenek meglepetést. A hölgyek komoly kutatómunkával derítették ki, hogy mire vágnak, így Zsolt például a transformers mellett egy puskát is magához szoríthatott, Fatima pedig – ha az időjárás engedi – végre az áhított görkorcsolyával nyargalhat. Merthogy egy papírdarabra Katica néni kérdésére ezt jegyezte fel: görkorcsolya, 3 kereke legyen, fék legyen rajta, mindegy milyen színű. S arra az esetre, ha az ajándékozó néni nem lenne ilyen gazdag, így válaszolt: gördeszka, vagy filctoll...

Nos, nemcsak Fatima, hanem a Nő Klub álma is valóra vált. Azzal a boldog tudattal köszönhetik a szeretet ünnepét, hogy ők nem csak dúdolják Kovács Erzszi sorait, de aszerint is élnek: Adni, szívből igazán. Együtt osztolni a kincsen. Nincs a Földön ennél szebb talán...

Mazsó siker Maglódon

Ismét bizonyították a környei mazsorették a Pest megyei mazsorett szövetség által rendezett területi versenyen, melynek ezúttal Maglód adott otthont december elején.

Az ifjú hölgyek heteken át készültek a megmérettetésre: a kicsik nagy izgalommal, hiszen életük első versenye előtt álltak, a nagyok pedig már némileg rutinosabban, hiszen ők október közepén a Győr megyei területi versenyen Rédén solo és duó kategóriában

már indultak és igen szép helyezéseket értek el. (Junior solo kategóriában Bartus Eszter 3.; Makai Réka 4.; Laczó Hanna 5.; Kapui Csenge-Budavári Helga cadett-duó kategóriában 3. helyezést ért el.)

Maglódon közel 400 gyerek lépett a világot jelentő deszkákra minitől a senior korosztályig több kategóriában. A környei mazsorették is több produkcióval tervezték az indulást, a próbalehetőségeik azonban korlátozottak voltak, így nem sikerült tökéletesíteniük az ősszel elkezdett új számot.

A kora reggeltől késő estig tartó versenyt végül igen szép eredményekkel zárták a mazsók, ugyanis a nagyobb lányok tradicionális fúvószenekategóriában másodikkak lett, míg a kicsik, akik alig három hét alatt tanulták be számukat, életük első versenyén első helyezést értek el.

További eredmények: Duó cadett kategóriában Laczó Hanna és Lein Kláudia 4.; Kapui Csenge-Budavári Helga 6. helyezés. Cadett solo kategóriában Makai Réka 4.; Csánó Nadin 8.; Bartus Eszter 10. helyezés.

Amiről kevesen tudunk

Létezik egy harcművészet és küzdősport, a KEMPO, mely a küzdősportok közül az egyik legösszetettebb stílus, mozgásforma. Úgyis lehetne mondani, hogy az összes küzdősport esszenciája. Alapja az utcai önvédelem.

Mintegy kétszáz gyerek versengett november utolsó vasárnapján Csákváron, a jubile-

umát ünneplő Csákvár Kupa Zen bu Kan Kempo Országos Gyerekversenye. Községünk is érdekelve volt ezen a nagy megmérettetésen, hiszen Budai Anita a Környei Általános Iskola 4. osztályos tanulója földharcban és formagyakorlatban is elhozta az ezüstérmét a kétszáz induló közül. Őccse a most elsős Budai Levente földharcban, 7 évesen 3. helyezést ért el. Mindketten tavasz óta járnak edzésre és már a citromsárga öv büszke viselői.

Oktatójuk is környei illetőségű, Bognár Levente személyében, aki 1995. óta foglalkozik harcművészettel. Zen Bu Kan Kempóban I. szintű mesterjelölt. Többszörös magyar bajnok földharcban. Számtalan ezüst és bronzérem tulajdonosa egyéniben és csapatban egyaránt. 2008 óta rendelkezik edzői engedéllyel.

2012 áprilisában alakult a gyerek kempo klub Tatabányán, azóta minden kis tanítványa levizsgázott és citrom övvel rendelkezik. Jelenleg 12-14 gyereknek tart edzést a szomszédos városban,

ebből 5 kisgyerek Környéről jár át. Fokozott az érdeklődés a gyerekek körében e harcművészet iránt községünkben is, ezért terve szerint szeretne Környén is edzést tartani a helyi fiatalok számára, amennyiben biztosított volna a helység és a megfelelő időpont az edzésekre.

Molnár Varga Katalin

A Mikulás házához látogattak az ovisok

December 6-án nem a Vackor óvodában várták az apróságok a Mikulás megérkezését, hanem ők látogattak el a Boldog II. János Pál pápa térre, a fehér szakállú házához. A gyerkőcök már jó ideje készültek a találkozásra, dalokból, versekből nem volt hiány, így később az intézményben valamennyien boldogan szoríthatták magukhoz jól megérdemelt jutalmukat, a Mikuláscsomagot.

A Télapó házában volt, aki picit megilletődve, s volt, aki igen hátafárasztóan állította, hogy ő bizony egész esztendőben jó volt. Akadtak, akik levelet is írtak a Jézuskának, s megkérték a Mikulást, hogy juttassa el hozzá. A levelek persze nem szavakat és mondatokat, hanem rajzokat rejtettek, így üzenve, hogy milyen ajándékokat szeretnének Karácsonykor a fa alatt látni.

Bázisiskola lett a környei

Elyertük a Vöröskereszt Bázisiskolája címet – jelentette be büszkén és örömmel a Vöröskereszt környei szervezetének tanárelnöke, Láng Éva november 22-én, az egészségvédelmi program keretében az általános iskolában.

A tanárelnök ugyanakkor arra is felhívta az intézmény diákjainak figyelmét, hogy ez a rangos elismerés kötelezi is az iskolát, hogy – ha lehet – egy picivel még többet tegyen az egészséges életmóddért, s még elkötelezettebben működjön együtt a Vöröskereszttel.

Az idősök azt szokták mondani, hogy az egészséget akkor értékeljük igazán, amikor már elveszítettük. Én őszintén

bízom benne, hogy ti már most másként gondolkodtok, s mindent megtesztek azért, hogy megőrizdtek az egészségeteket. Programjaink ma még hangsúlyosabban nyújtanak ehhez segítséget – fogalmazott Láng Éva, majd köszöntötte azokat a diákokat, akik az előzetesen feladatokat kiemelkedően teljesítették. Azt is kiemelte, hogy az elsős és másodikos gyerkőcök fantasztikus plakátokat készítettek a fogápolásról, s hogy a nagyobbak közül többen igen ötletes és megszívlelendő tanácsokat foglaltak rímes keretbe.

A legügyesebb, legötletesebb és legkreatívabb diákokra azonban újabb feladat vár. Láng Éva azt kérte tőlük, álmodjanak meg egy figurát, amely a

bázisiskola címet viselő intézmény megkülönböztető emblémája, logója lehet majd a továbbiakban.

Mielőtt az iskola diákjai folytatták megkezdtek volna útjukat az egészségnevelési programok forgószínpadán, a Vöröskereszt környei szervezetének ajándékát is átvehették is Eisenbart Győzőné elnöktől és Hartman Mátyásné titkártól: az egészséges életmód jegyében, egy-egy műzli szeletet.

Mozgás, lelki egészség, egészséges táplálkozás – ezek szerepeltek a programok középpontjában, s a diákok valóban forgószínpadszerűen választhattak a kínálatból, ki-ki „szája íze”, érdeklődése szerint.

Az iskola tantermeiben – a többi között – fogápolási tudnivalók, önismereti játékok, gyerekjóga, gyümölcssaláta készítése és kóstolása, diétás ismeretek, stepp aerobic és zumba, gyógytorna, elsősegély nyújtási alapismeretek, babamasszázs, konfliktuskezelési helyzetgyakorlatok, tai chi várta a diákokat, s az egészséges nassolnivalókról is hallhattak, hiszen olykor egy kis nyálankaságra mindenki vágyik.

Az előzetes feladatok díjazottjai: Tóth Gabriella 5.b; Bartos Eszter 6.b; Tkalsits Brigitta 8.a; Auer Petra, Szűcs Kinga, Labossa Luca, Fehér Fanni 3.b; Kovács Leila, Csizmadia Leila, Jeszenovics Viktória, Kulcsár Krisztina, Fluksza Bernadett 3.a; Vadkerti Levente, Virga Kira, Sági Klaudia, Szöllősi Nikolett, Reichnach Lilla, Lóczi Boglárka 4. b.

Advent az iskolában

Álljunk meg egy pillanatra a nagy rohanásban, készítsük fel szívünket, lelkünket a szeretet ünnepére verses, zenés, dalos összeállításunkkal – hangzott el az iskola adventi ünnepségén, a diákok és felkészítők pedig produkcióikkal nemcsak a karácsonyvárást és az előkészületeket, de még az illatokat, ízeket és színeket is a terembe varázsolták.

Az adventi műsor során a hangszeres királynőjének tartott zongora muzsikája is felcsendült, a vendégek ízelítőt kaptak az adventi népszokásokból, s azt is megtudhatták,

hogy a mindenki által jól ismert adventi naptár kitalálója egy Németországban élő édesanya volt 1900-as években. Az ötletet a kisfia, Gerhard adta, aki minden nap azt kérdezte tőle még hány nap van karácsonyig? Az anyuka a türelmetlen gyermeknek 24 darab, kétszárnyú ablakokat vágott egy kartonra, egy másik papírlapra minden ablak elé helyezett egy cukorkát. A kisfiú minden nap kinyithatott egy cukorkát rejtő ablakot, a napról napra kevesebb meglepetés jelezte neki, hogy nem sokat kell aludnia a Jézuska érkezéséig. Az adventi műsorban

Csóra Miklósné csodaszép csengettyűi ezúttal nem a gyerekek, hanem a tanár néni előadásában csilingeltek. Saltzer Géza gyönyörű barokk táncok dallamait csalogatta ki fuvalójából, s természetesen a karácsony szeretetteljes, meghitt hangulatát is a terembe idézték a diákok verseikkel, prózáikkal, a művészeti tagozat tánc csoportja pedig táncával: borulj földre téli álom, ölelj át minden gyermeket és mindenütt a világban örüljenek az emberek. Harangok tiszta zengő hangja kísérjen minden éneket, csituljon el szíved haragja, várjuk a legszebb ünnepet...

Adventi büttykölő

Azok a diákok, akik Luca napján ügyesen szorgoskodtak, akár öt-hat, saját kezűleg készített ajándékaikat is elrejtethetik a fa alatt karácsonykor, hiszen az általános iskola már hagyományos Adventi büttykölőjében az alsós tanító néni és felsős pedagógusok segítségével ezúttal is számos kézműves mesterfogást sajtóíthattak el, s nem utolsó sorban számos meglepetést, díszí készíthettek. Az intézmény hátsó épületét másfél órára vették birtokba a lelkes kis kézművesek és segítők: vágtak, ragasztottak, színezték, s a gyerekek örömeire idén sem maradt el a gyertyamártás. De készültek hűtőmágnesek, mécses tartók, üdvözlőlapok és fenyődíszek is, amelyek még szebbé varázsolják majd a szeretet ünnepén otthonaikban a karácsonyfát.

Könyvismereti Vetélkedő szép környei sikerrel

A bokodi Móra Ferenc Általános Iskola által rendezett Könyvismereti Vetélkedőn vettek részt novemberben környei diákok.

A hetedik-es nyolcadikos tanulók alkotta csapat igen szép eredménnyel érkezett haza. A vetélkedőn Mikszáth Kálmán „Szent Péter esernyője” című regényét „szedték apró részleteire”, a kellemes, másfél órás nemes versengés során szó- és írásbeli feladatok váltakoztak. A hat iskola hét csapatából végül az előkelő II. helyezést érte el a Lehrsreich Nikolettta Fanni (8.a), Budavári Kinga (8.b), Jakobi Réka (7.b) és Füstös Bence (8.b) összeállítású együttes. Gratulálunk a diákoknak és felkészítő tanáruknak, Ráczné Wiszt Vilmának!

Értékes népdalok az iskolában

A népdal akkor érték, ha minél többen éneklük – Kodály Zoltán gondolatának jegyében várta Szarka Katalin az iskola alsó tagozatos diákjait a már hagyományos népdaléneklési versenyre november 27-én.

S már a mottó okán is igencsak értékes népdalok csendültek fel, hiszen 28 tanuló várta izgatottan, hogy sorra kerüljön. Az is hagyomány, hogy a nemes versengés „bemelegítéseként” valamennyi nevező dalra fakad, s Katalin

választása, az „Anyám, édesanyám elfeslett a csizmám” kezdetű népdal, remek döntésnek bizonyult, s csodálatosan hangzott a közel harminc gyermek előadásában. Ez a népdal egyébként úgy tűnik, kedvelt volt a gyerekek körében, hiszen többük repertoárjában „versenydalként” is szerepelt.

A fiúk, lányok két-két népdallal készültek: volt, aki egyedül állt társai és a Szarka Katalin, Staudinger Ágota és Csóra Miklósné alkotta zsűri elé, s voltak, akik 2-3-4 fős együttest alkottak, így az ítések két kategóriában hirdették ki a helyezéseket.

Szóló kategóriában az első helyezést Nagy Lilla (4.b) nyerte el, s a zsűri két második helyet is megosztott Galgovics Borbála (2.a) és Lopez Vega Hamka Emma (1.a) tanulók között. A harmadik helyezett Benkő Lili Amarilla (4.b) lett.

Az együttes kategóriában a Kulcsár Krisztina és Jeszenovics Viktória (3.a) alkotta duó produkcióját ítélte a zsűri a legszínvonalasabbnak. Második helyre sorolta a Csizmadia Leila, Kovács Leila, Deák Dorina és Krupánszky Ramóna (3.a) együttest, míg a harmadik helyen a Bottyán Zsófia és Daróczy Vivien (2.oszt.) páros végzett.

A Kisfaludy Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény programjai

2013. január 3. (csütörtök) – első tanítási nap

2013. január 9. (szerda) – a művészeti tagozat grafika tanszakának vizsgája:

• előképző 1-2. évfolyam 14.00–15.30 óra • alapfok 1-6. évfolyam 14.00–19.00 óra

2013. január 10. (csütörtök) 14.00–16.30 óra – a művészeti tagozat térítési díjának befizetése

2013. január 11. (péntek) – a 2012/13 tanév I. félévének vége

2013. január 13. (szombat) – Táncos családi nap, az iskola művészeti tagozatának, néptánc tanszakos tanulóinak félévi vizsgája, az iskolában, a művészeti tagozat térítési díjának befizetése, ugyanitt

2013. január 22. (kedd) – 17.00 óra félévi szülői értekezlet

A gerincfájdalmak kezeléséről, kicsit más szemmel

A rendelőnket felkereső betegek nagy része rövidebb-hosszabb ideje fennálló ízületi fájdalmak miatt jelentkezik. Ezek zöme a gerincre és környékére lokalizálódik. Ezen belül a deréktáji fájdalmak a leggyakoribbak.

A statisztikák azt mutatják, hogy a lakosság 80-90 százalékának van élete során legalább egyszer deréktáji fájdalma. A kimutatások azt is jelzik, hogy a deréktáji fájdalmak 60 százalékának pszichoszomatikus (részben lelki eredetű) oka is van. Lefordítva ez azt jelenti, hogy 10 deréktáji fájdalmat mögött 6 magyarban részben vagy egészében pszichésen fáj a dereka. Nagyon szomorú, hogy a panaszosok életkoruk egyre alacsonyabb, már a diákok korosztálya felé tolódik. Érdekes megfigyelés, hogy a panaszosok fájdalmak erőssége sokszor nincs összhangban a talált röntgen eredménnyel. Mégis igazak a beteg érzései, fájdalmai, tehát ez is bizonyítja a lelki eredet körök tényét. A pszichoszomatikus eredetű gerincpanaszok leginkább a derék- és a nyaki tájon jelentkeznek. Ezek mögött nagyon sokszor az ismert, de még több esetben a háttérben fel sem tételezett stressz áll, gondoljanak itt azokra az érzésekre, melyeket így fogalmazunk meg: feszül a derekam, beállt a nyakam.

Ezekben az esetekben tehát ne gyógyszereszedéssel kezdjük kezelésünket, hanem próbáljuk meg az okot megszüntetni. Tudom, hogy ez nehéz feladat, de javaslom, hogy vegyék elő a néhány hónappal ezelőtti megjelent cikkemet a stresszoldásról. Talán támpontot kapnak belőle. Ilyen esetekben jó és gyors segítség lehet a mozgás, a masszázs, a köpölyözés is, de a tartós siker érdekében a háttérben lévő pszichés okot feltétlenül meg kell szüntetni, de legalábbis uralni.

A gerincfájdalmak nagy része a sérüléseket leszámítva tehát a stressztől, a mozgáshiánytól, az ülő (és rossz ülő) életmódból, a rossz tartásból, testünk nem szimmetrikus terheléséből és természetesen az idő vasfoga általi természetes „öregedési” kopásos folyamatokból ered.

Ahhoz, hogy mindenki világosan értse a címben jelzett „más szemmel” lényegét, fontos néhány tényt megismernünk. A gerinc 23 mozgásszelvényből áll. Ezek mindegyike mozgó láncszemként működik, így biztosítva a nagyon sokirányú mozgást. Ugyanakkor gerincünknek igen stabilnak is kell lennie, ezen kívül sokféle és minden irányú terhelésnek is ellent kell állnia. Azt is tudnunk kell,

hogy minden egyes ilyen szegmenst két szomszédos csigolya, a köztük lévő porckorong, a csigolyák közti kis ízületek, szalagrendszerek és izmok alkotják. Ebből következik, hogy bármely alkotórész részéről történő eltérés, kezdődő ízületi elmozdulás, izomgörcs, gyulladás, szalagfeszülés, szakadás, kis ízületi kopás, az izmok renyhesége, csonttritkulás, a porckorong víztartalmának csökkenése (utóbbi nem visszafordítható folyamat) különböző tünetet, pl. fájdalmat, mozgásbeszűkülést, zsibbadást, súlyos esetben bémulást, stb. okozhat.

Azon kívül tehát, hogy karban kell tartani magunkat testmozgással és sporttal (nem göröngyös talajon való kerékpározással, szobabiciklizéssel, hátán való úszással), többek között a csonttritkulás ellen megfelelő étrenddel, célirányos tornával, megfelelő lábbeli viselésével, stresszoldással, relaxációval, taiqi-val, helyes tartással, az adott eltéréstől függően kezelünk és kezelteknünk is kell magunkat.

Sok háti és deréktáji fájdalom háttérben a már említett lelki tényező is állhat. Ezek közül az egyik úgynevezett belső körök a félelem. Félelem a betegségétől, az anyagi helyzet romlásától, a munkahely elvesztésétől és so-rolhatnánk az ide vezető okokat.

első gerincszakaszra, a járásra (figyelem: az egész életben való előrehaladásra is!). Ne csodálkozzunk azon, hogy ilyen sok a deréktáji!

A kérdés az, hogy mivel és hogyan kezeljük. Keleten ez leginkább akupunktúrát, köpölyözést, masszázst jelent, de heveny deréktáji esetén a fájdalomcsillapítás mellett egyre inkább nyugaton is a következő három kezelést javasolják a betegnek: megfelelő kézben lévő manuálterápia, akupunktúra vagy speciális gyógytorna. Ezekhez sikerrel társítható a homeopátia is, hiszen az előző kezelési módokhoz hasonlóan ennek sincsenek mellékhatásai.

De ne feledjük, hogy ha panaszunk néhány napon belül nem csökken, feltétlenül keressük fel orvosunkat! Annál is inkább, mert a panaszok háttérben ritkán súlyosabb megbetegedés is állhat és szövődmények is kialakulhatnak. Az orvosi konzultációval és vizsgálattal nagy valószínűséggel a legcélszerűbb kezelési útra lépünk.

Jó egészséget és minél kevesebb deréktáji kívánok!

ÁJ

Segítség a hátrányos helyzetűeknek

Környe szinte valamennyi hátrányos helyzetű családja megkapta még Advent harmadik vasárnapja előtt azt az élelmiszercsomagot, amelyek „hozzávalóit” december elején gyűjtötte össze a környei katolikus templomban a Katolikus Karitás helyi csoportja.

A szervezők örömmel állapították meg, hogy idén még többen mozdultak a felhívásukra, s végül 57 csomagot sikerült összeállítani tartós élelmiszerekből: lisztből, cukorból, rizsből, olajból, mézből, tésztábol, búzadarából, borsó-, vagy zöldbabkonzervből és burgonyából. Mint *Erdei Józsefné* vezetőségi tag elmondta, arra törekedtek, hogy valamennyi csomag azonos értékű legyen, s ha valamilyen élelmiszerekből nem jutott mindegyikbe, azt mással pótolták, s egy névtelenséget kérő pénzadományozónak köszönhetően szaloncukor is került a táskákba, megszőpítve ezzel a zömmel külterületeken élő nélkülözők Karácsonyát. A rászoruló és a Környi Katolikus Karitás nevében köszönet mindazoknak, akik igazolták: aki teheti, ma is segít rászoruló embertársain.

Megérkeztünk!

„Mint a fény az árnyat, záport a virág,
mint patak a medrét, madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel a fák az eget
– mindenkinél jobban téged így szerettelek.”

A Környi Hírhozó előző megjelenése óta egy kislánnyal és egy kislánnyal gyarapodott községünk.

Sok szeretettel köszöntjük a falu legkisebb gyermekeit:

Iván Attila és Jenei Zita kislányát Esztert, valamint

Hevesi Kálmán és Hartmann Nikolett kislányát Kadist!

Szüleiknek és a babáknak hosszú, boldog életet kívánunk!

Születésnaposok

„Tartogat még az élet szépet
Még, ha lassabb is már a lépted.
Gyönyörködj kerted virágában
Füred meg a napsugárban.”

A környei önkormányzat nevében sok szeretettel és tisztelettel köszöntjük a falu azon szép korú lakóit, akik decemberben ünneplik kerek születésnapjukat:

85 esztendő
Magyar László (1937. 12. 31.)

75 esztendő
Borbély Miklós (1937. 12. 24.)
Csernik Mihály (1937. 12. 15.)
Rácz Istvánné (1937. 12. 05.)
Tufár Papp Sándor (1937. 12. 02.)

70 esztendő
Dr. Perneczky Iván (1942. 12. 07.)
Szöke Lajosné (1942. 12. 16.)

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Örök és visszavonhatatlan fogadalom

Köszönöm az életnek, hogy Téged megadott. Köszönöm a sorsnak, hogy hozám elhozott – hangzott el december első napján Erdelics Ernőtől és feleségétől, Vég Máriától, mielőtt Popovicsné Erdei Ilona anyakönyvvezető és szeretteik előtt megerősítették a fél évszázada kötött házasságukat a környei Közösségi és Tájékoztatóban.

A házaspár 1962. december 1-jén fogadott örök hűséget a községben, s Aranylakodalmuk is jelzi, hogy szövetségüket valóban egy életre kötötték. Fiatalon ismerkedtek meg, mindketten Tagyospusztán dolgoztak, ott figyelt fel az Alföldről érkező *Ernő* a csinos, temperamentumos *Marikára*, s egy esztendővel később már ki is mondták a boldogító igent. 12 évig éltek Tagyospusztán, 1964-ben megszületett első gyermekük, *Ernő*, majd '66-ban *Marika*, 1970-ben pedig *Tibor*.

1974-ben beköltöztek Környére, az akkor épült új tömblakásba, de nem tudták megszokni a kötöttséget, s tíz év után az Alkotmány utcába költöztek, ahol 1987-re készült el új házuk.

Az eltelt ötven év alatt három gyermekük nyolc unokával és egy dédunokával ajándékozta meg őket. Akár ez a pár sor is lehetne a fél évszázad története, a több mint 18 ezer együtt töltött nap boldog,

olykor küzdelmes, olykor fájdalmas óráit azonban nem lehet szavakba önteni. Azokról az összefonódó ujjak és a könyves tekintetek meséltek némán.

Ernő bácsi szerint az ötven év alatt jutott nekik jóból, szépből, rosszból és

nehézségekből is bőven. Ám mindenben átsegítette őket a türelem, az egymás iránti megértés, a kölcsönös tisztelet, megbecsülés és a szeretet. Aranylakodalmuk fogadalmuk pedig jelzi: ha újrakezdhetnék, akkor is egymást választanák.

Karácsonyi „szöszmötölő”

Szék nem maradt üresen december 15-én az általános iskola ebédlőjében, ahol órákon keresztül alkottak lelkesen és elmélyülten kicsik és nagyok: festettek, vágtak, ragasztottak, fűztek, készítették a karácsonyi díszeket, ajándékokat.

Környén már hagyománnyá vált, hogy az adventi időszak harmadik szombatján karácsonyi ajándékkészítésre várnak mindenkit. A Vackor Óvoda dolgozói – mint minden évben – ezúttal is sokféle tevékenységgel készültek, az érdeklődők pedig sorra érkeztek: az iskolások mellett az ovisok anyukájukkal, nagymamájukkal, s már az is hagyományosnak tekinthető, hogy apukák is elkísérik a gyerekeket, s ők sem restellnek elmélyedni a kreatív alkotótevékenységben. A csemeték készíthettek anyukájukat, rénszarvasokat, mécses tartókat, díszeket, s bár a közös

remekművek már nem számítanak majd meglepetésnek anyu és apu számára, értékük felbecsülhetetlen és biztosan méltó díszei lesznek majd a szépen feldíszített karácsonyfának, vagy ünnepi asztalnak.

Szilveszteri Batyus Bál

Idén is várja a környeieket és környékbelieket a már hagyományos SZILVESZTERI BATYUS BÁL az általános iskolában. A talpalávalóról és vidám hangulatról a tatabányai Obergalla Kapelle zenekar gondoskodik. A jótékonyági rendezvény bevételével a szervezők az iskolát és óvodát támogatják.

Érdeklődni és helyet foglalni Török Mihály főszervezőnél lehet a Csavar-Csapágó Üzletben, az Alkotmány út 3. sz. alatt. Telefonszám: 06 30 201 3891.

Karácsonyi gyalogtúra

A Mozdítsd meg „KÖRNYE”zed! szervezői legközelebb december 22-én, szombaton karácsonyi gyalogtúrára hívják a község lakóit. Gyülekező az általános iskolánál, indulás 9.00 órakor a vértessomlói kilátóhoz, ahol szalonnasütés várja a túrázókat.

Véradás

Az önkéntes véradókat várja

2013. január 22-én, kedd délután fél 1 és fél hat között

a Községi és Tájházbán a Vöröskereszt.

Adj vért, életet menthetsz!

A jövő esztendőben várhatóan még április 29-én, július 2-án és november 7-én lesz véradás községünkben.

A Vöröskereszt környei szervezetének nevében ezúton kíván áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendőt minden támogatónak, aktív segítőnek, véradónak, a falu lakosainak:

Eisenbart Gyözőné elnök, Hartman Mátýásné titkár, Kissné Ágoston Éva véradó felelős

Egyházi hírek

BÚCSÚ

Évszázadok óta Környén tartják Magyarország első búcsúját, hiszen községünk Római Katolikus Vízkereszt Templomát a Három Királyok tiszteletére szentelték fel, közkedvelt búcsújáráhely volt. Az ország első búcsúját ezúttal az újesztendő első vasárnapján, hatodikán tartják.

Változik a miserend!

Értesítjük a kedves lakosságot, hogy előre láthatóan januárig megváltozott miserenddel várjuk a kedves híveket a környei katolikus templomban!

A roraté misék továbbra is hétfőn és pénteken 6.30 órakor kezdődnek.

23-án 12 órakor
Advent IV. vasárnapja

24-én 22.30 órakor
Éjféli mise

25-én 12 órakor
Karácsonyi ünnepi szentmise

26-án 12 órakor
Karácsonyi ünnepi szentmise

28-án 6.30 órakor

29-én elmarad a szentmise

30-án 12 órakor

31-én 17 órakor

Hálaadó szentmise

Ezúton kívánunk minden kedves lakosnak áldott békés ünnepeket és hittel teljes új esztendőt!

Római Katolikus Egyházközség

Kiadja: Polgármesteri Hivatal
2851 Környe, Alkotmány út 2.

A kiadásért felel:

Beke László polgármester • 06 30 7681624

A szerkesztésért felel:

Salamon Gyöngyi • 06 30 3874690

hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák: JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft.

2851 Környe, Rákóczi F. u. 73.

A sokszorosításért felel: Jávör Zsolt ügyvezető